

et æret Medlem, som vi ikke længere have den Glæde at se i vor Midte (Raasloff), og som i en Skrivelse sendte det til Finantsudvalget. To af det ærede Udvalgs Medlemmer, nemlig de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch), vare rede til at støtte ham i hans Forlangende, og dette gif, som man vel kan tænke sig, meget videre, thi det ærede Medlem, hvem vi nu, som sagt, ikke længere have den Glæde at se i vor Midte, var vel et meget genialt Medlem, men ogsaa et noget kostbart Medlem. Der forlangtes nemlig en Bevilling af 280,000 Rbd. dels til Anskaffelse af 5,000 nye Geværer, dels til Materialier til 5,000 andre og endelig til en hel Mængde Patronhylstre; til disse sidste tror jeg endog, der forlangtes henved 80,000 Rbd. De to ærede Medlemmer vilde fordele denne Sum paa 2 Aar, nemlig 140,000 Rbd. i det indeværende og 140,000 Rbd. i det paafølgende Finantsaar, men Forslaget naaede ved denne Behandling dog kun til at faae 25 Stemmer for sig; det blev forkastet med 58 Stemmer mod 25. Den høitærede Krigsminister var altsaa ikke selv fremkommen med Forlangende om denne Bevilling, men han udtalte tværtimod ved 2den Behandling — jeg har ganske nylig gennemlæst disse Forhandlinger — at han troede, vi kunde hjælpe os med den ordinære Anskaffelse af 1,000 Geværer aarligt, og at han ikke turde komme med et saa stort Forlangende. Man ser altsaa, det var ved et Tryk ude fra, at dette Forlangende kom frem, men den høitærede Minister synes mellem 2den og 3die Behandling at være kommen til en større Overbevisning om Bevillingens Nødvendighed. Han gif dog imidlertid noget ned dermed, og det vil altsaa ses, at det ikke var noget absolut Nødvendigt, hvorom der var Tale, thi havde dette været Tilfældet, vilde han med det ærede daværende Medlem for Helsingør (Raasloff) have forlangt de 280,000 Rbd. De to før nævnte ærede Medlemmer vare gaaede ned til 140,000 Rbd., og den høitærede Krigsminister gif inden 3die Behandling ned til 77,000 Rbd., men heller ikke da vilde Forslaget rigtig glide. Den høitærede Krigsministers Forlangende gif nemlig ud paa at

anskaffe Materialier til 5,000 Geværer og til at istandsætte Løsthusværkstederne til at fabricere det ekstraordinære Antal tilligemed nogle Patronhylstre. Han nedsatte altsaa Forlangendet betydelig, men Flertallet mente, at man endnu kunde gaa 5,000 Rbd. dybere ned og sætte Beløbet til 62,000 Rbd. som det, man vilde bevilge; saa gled det, og Forslaget vedtoges med 44 St. mod 40. Denne Forskjel i Stemmetallet var imidlertid saa lille, og Forholdene ifjor vare saa ekstraordinære, idet Krigsluen dengang flammede over Europa, at vi have troet det rigtigt i Aar at foreslaa ganske at negte Bevillingen. Den ærede Ordfører fandt, at det var underligt, at vi vilde standse dette Arbejde, da der jo allerede var anskaffet Materialie til 2,500 Geværer, thi det var dette Antal, som vedtoges ifjor, men dertil siger jeg, at jeg ikke finder det underligt. Det er i Motiverne udtrykkelig sagt, at det Banffelige ikke ligger i at faae Geværerne fabricerede, forudsat at man har Værkstederne dertil, men at det Banffelige ligger i at faae Materialet anskaffet, og selv om altsaa de, der staa i den Formening, at der er Fare paa Færde, have Ret, kunne dog Geværerne, da vi have Materialier, blive, kan jeg gjerne sige, forarbejdede naarstomhøst; dert forekommer der mig ikke at være nogen Inkonsekvens, som den ærede Ordfører paastod. Derhos maa jeg lægge det høie Tving paa Sinde, at det ikke er saa ganske lille en Beholdning, vi have, nemlig 40,000, hvoraf i det Mindste 7—8,000 ere i Reserve. Man siger vel, at det er en meget lille Beholdning, men jeg vil spørge, om den da ikke fremdeles vedbliver at være meget lille, selv om man faar 2,500 Geværer. Er Beholdningen for lille, burde man da ikke gaa den Bet, som det ærede Medlem, til hvem jeg nys sigtede, vilde gaa, nemlig at bevilge en ekstraordinær Anskaffelse, uanset at vi ikke have Gvne dertil? Jeg finder altsaa ikke, at denne Beholdning for paakommende Tilfælde vil blive synderlig forøget ved Vedtagelsen af dette Forslag, og her til skal jeg endnu sige, at vi ingenlunde vide, hvor stor en Hær vi komme til at holde, naar vi endelig engang komme til en Revision af Hærloven. Jeg skal ikke i Diebliffet ud-